

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni pkt 20.309 lit. h) załącznika A do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że uregulowanie, poprzez które instytucja rządowa i samorządowa właściwa w dziedzinie edukacji:
- zatwierdza program nauczania,
 - reguluje zarówno strukturę nauczania, jak i priorytety i konkretne misje, organizuje kontrolę warunków przyjmowania i relegowania uczniów, decyzji rad klasowych i partycypacji finansowej, organizuje zgrupowanie szkół w ramach zorganizowanych sieci oraz wymaga opracowania projektów edukacyjnych, pedagogicznych i wychowawczych, a także składania sprawozdań z działalności,
 - organizuje kontrolę i inspekcję odnoszące się zwłaszcza do nauczanych kierunków, poziomu studiów i stosowania ustaw językowych z wyłączeniem metod nauczania,
 - decyduje o minimalnej liczbie studentów według klasy, wydziału, stopnia lub innych podgrup, z wyjątkiem zwolnienia ministerialnego,
- powinno zostać uznane za „nadmierne” w rozumieniu tego przepisu, w tym sensie, że dyktuje lub wiąże faktycznie ogólną politykę lub program jednostek z danej dziedziny działalności?
- 2) Czy wykładni pkt 20.15 załącznika A do tego samego rozporządzenia należy dokonywać w ten sposób, że w ramach pojęcia ogólnych przepisów zawierają się przepisy szczególne stanowiące „statut”, mające zastosowanie do pracowników instytucji niekomercyjnych, działających w dziedzinie oświaty, które są finansowane przez instytucje rządowe i samorządowe?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 174, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 28 kwietnia 2021 r., Dansk Akvakultur jako przedstawiciel AquaPri A/S / Miljø- og
Fødevareklagenævnet**

(Sprawa C-278/21)

(2021/C 278/44)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dansk Akvakultur jako przedstawiciel AquaPri A/S

Strona pozwana: Miljø- og Fødevareklagenævnet

Interwenient (popierający żądania AquaPri A/S): Landbrug & Fødevarer

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 3 [zdanie pierwsze] dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (dyrektywy siedliskowej) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie do sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie, w której wniesiono o pozwolenie na dalsze prowadzenie istniejącego gospodarstwa rybackiego, jeśli działalność gospodarstwa rybackiego oraz uwalnianie azotu i innych substancji biogennych pozostają niezmienione w stosunku do działalności i uwolnień dozwolonych w 2006 r., lecz gdzie nie dokonano oceny całokształtu i skumulowanych skutków działalności wszystkich gospodarstw rybackich w okolicy w ramach poprzedniego pozwolenia na prowadzenie gospodarstwa rybackiego, ponieważ właściwe organy podały ocenie jedynie wszystkie dodatkowe uwolnienia azotu itd. z danego gospodarstwa rybackiego?
- 2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze istotna jest okoliczność, że krajowy plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza na lata 2015–2021 uwzględnia obecność gospodarstw rybackich na tym obszarze, ponieważ przewiduje określoną ilość azotu w celu zapewnienia, by istniejące na tym obszarze gospodarstwa rybackie mogły korzystać z posiadanych obecnie zezwoleń na odprowadzanie uwolnień i by rzeczywiste zrzućty uwolnień z gospodarstw rybackich mieściły się w ustalonych limitach?

- 3) Jeżeli w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie należy przeprowadzić ocenę na podstawie art. 6 ust. 3 [zdanie pierwsze] dyrektywy siedliskowej, czy właściwy organ jest zobowiązany do uwzględnienia w ramach tej oceny ograniczeń w zakresie uwolnień azotu określonych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza na lata 2015–2021 oraz wszelkich innych istotnych informacji i ocen, które mogą wynikać z planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza lub planu Natura 2000 dla tego obszaru?

(¹) Dz.U. 1992, L 206, s. 7

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 28 kwietnia 2021 r., X / Udlændingenævnet**

(Sprawa C-279/21)

(2021/C 278/45)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Udlændingenævnet

Pytania prejudycjalne

1. Czy klauzula standstill zawarta w art. 13 decyzji nr 1/80 (¹) stoi na przeszkodzie wprowadzeniu i stosowaniu uregulowania krajowego, które jako warunek łączenia rodziny w wypadku małżonków wymaga – o ile w konkretnym przypadku nie zachodzą szczególnie istotne powody – pomyślnego zdania egzaminu językowego w języku urzędowym przyjmującego państwa członkowskiego przez małżonka/konkubenta, który jako pracownik turecki w danym państwie członkowskim jest objęty zakresem układu ustanawiającego stowarzyszenie i decyzji nr 1/80, w sytuacji takiej jak ta w postępowaniu głównym, gdzie pracownik turecki nabył prawo stałego pobytu w danym państwie członkowskim na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów, które nie wymagały pomyślnego zdania egzaminu w języku danego państwa członkowskiego jako warunku nabycia tego prawa?
2. Czy szczególny zakaz dyskryminacji ustanowiony w art. 10 ust. 1 decyzji nr 1/80 ma zastosowanie do uregulowania krajowego, które jako warunek łączenia rodziny w wypadku małżonków wymaga – o ile w konkretnym przypadku nie zachodzą szczególnie istotne powody – pomyślnego zdania egzaminu językowego w języku urzędowym przyjmującego państwa członkowskiego przez małżonka/konkubenta, który jako pracownik turecki w danym państwie członkowskim jest objęty zakresem układu ustanawiającego stowarzyszenie i decyzji nr 1/80, w sytuacji takiej jak ta w postępowaniu głównym, gdzie pracownik turecki nabył prawo stałego pobytu w danym państwie członkowskim na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów, które nie wymagały pomyślnego zdania egzaminu w języku danego państwa członkowskiego jako warunku nabycia tego prawa?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy ogólny zakaz dyskryminacji zawarty w art. 9 układu ustanawiającego stowarzyszenie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak wspomniane, w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym, w której pracownik turecki nabył prawo stałego pobytu w danym państwie członkowskim na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów, które nie wymagały pomyślnego zdania testu językowego w języku urzędowym przyjmującego państwa członkowskiego jako warunku nabycia tego prawa, jeżeli taki wymóg nie jest nałożony na obywateli danego nordyckiego państwa członkowskiego (w niniejszym wypadku Danii) i innych krajów nordyckich, ani na inne osoby posiadające obywatelstwo jednego z państw UE (a więc nie jest nałożony na obywateli UE/EKG)?
4. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy na ogólny zakaz dyskryminacji ustanowiony w art. 9 układu ustanawiającego stowarzyszenie można powoływać się bezpośrednio przed sądami krajowymi?

(¹) Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia (nieopublikowana).